

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.714 van 6 april 2000
in de zaak A. 90.585/VII-20.835.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. COEMANS,
kantoor houdende te TONGEREN,
Moerenstraat 1

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 30 maart 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2000 houdende de bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 november 1999 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 29 februari 2000 ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 6 april 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN EECKE die, loco Advocaat B. COEMANS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux, gelet op de massale toevloed van zaken, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partijen tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijke feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering bevolen zou worden, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel niet wordt geschorst;

Overwegende dat de verzoekende partij niet uiteenzet waarom zij een beroep doet op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat bijgevolg om dit

motief alleen reeds de ingestelde vordering onontvankelijk is;

2.3. Overwegende dat het ingediende verzoekschrift geen uiteenzetting bevat met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald door artikel 8, eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, zodat ook om dit motief het ingediende verzoekschrift onontvankelijk is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan twee van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend,
door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,
griffier.

t o e g e v o e g d

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.